

Biroul permanent al Senatului
Nr. 492 din 28.7.2020

Biroul permanent al Camerei Deputaților
inițiative legislative

Nr. 588 din 16.07.2020

ROMANIA

Parlamentul României

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
INTRARE Nr. 7120
IEȘIRE
Zina. 06 Luna 08 2020

Camera Deputaților

Senat

Către Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În temeiul art. 74 alin. (1) din Constituția României și în baza art. 92 din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintez spre dezbateră și aprobare propunerea legislativă privind instituirea Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân.

Inițiatori:

Nr. Crt.	Nume Prenume	Grup Parlamentar	Semnătura
1	Grațîela Leocadia Gavrilăscu	PPUSL - PSD	
2	Frigăreanu Mariana LALUȚA	PSD	
3	Paraschiv Rodica	PSD	
4	GEREA ANDREI DOMINIC	PPU-SC / PSD	
5	CĂPĂRE JORGE	PPU-SC	

EXPUNERE DE MOTIVE

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 7120
IEȘIRE	
Ziua 06	Luna 08 2020

Propunere legislativă privind instituirea Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân.

Câinii reprezintă unul din cele mai răspândite animale domestice din România, efectivul lor împărțindu-se în două mari categorii: câini care depind și cei care nu depind de om.

Câinii cu stăpân se împart în câini de companie, câini de curte sau cu un rol de pază în gospodăria tradițională și câini utilitari (dresați pentru pază și protecție, cei de vânătoare, câinii cu roluri în cadrul instituțiilor statului/poliție, vamă, etc. și câinii de terapie).

Câinii fără stăpân parțial independenți de om sunt cei născuți în stradă și care își procură singuri apă și hrană mai ales din gunoaie și deșeuri. Aceștia nu supraviețuiesc foarte mult și produc la rândul lor pui extrem de vulnerabili.

Parte dintre ei sunt "adoptați" de comunități sau de indivizi (cei supranumiți "de bloc", "de șantier", "de restaurant" etc.), hrăniți "cu ce prisosește" și, de regulă, neîngrijiți medical și neasumați de o persoană anume.

Există și câini total independenți de om, anume câinii ferali, care sunt de fapt câini sălbăticiți, la prima, a doua sau a treia generație, și care trăiesc la liziera pădurilor sau pe câmp, departe de așezări umane. Aceștia își procură hrana din vânătoare și nu se hrănesc din gunoaie sau deșeuri.

Cauza inițială a efectivului numeros de câini fără stăpân de astăzi este unanim recunoscută:

Programul de demolări și urbanizare accelerată a României din perioada socialistă a avut ca efect pervers inclusiv apariția multor câini rămași fără adăpost și supraveghere, generații la rând.

În timp, și în mentalul colectiv s-au produs mutații: câinele, considerat, secole, "cel mai bun prieten al omului" și veșnic recunoscător pentru bucata de pâine pe care o împărțeau, le-a devenit multora deranjant, indezirabil și chiar periculos.

Astfel, putem vorbi, astăzi, despre un abandon "pe stradă", masiv, al puilor și câinilor în vârstă, deveniți "inutili", și despre abandonarea câinilor "salvați de eutanasiere de iubitori" de pe raza unor unități administrativ-teritoriale (UAT-uri) și eliberați pe teritoriul altora, fenomen generat de lipsa de educație a oamenilor și de lipsa unor programe de sterilizare bine puse la punct.

Cert este că, în toată această lungă perioadă, lipsa programelor eficiente de sterilizare a câinilor cu sau fără stăpân, alături de abandonul constant al puilor sau adulților nedoriți precum și alți numeroși factori de natură subiectivă au făcut din câinii fără stăpân o problemă reală, dificil de gestionat de către autorități.

O problemă, care, din păcate, se acutizează pe zi ce trece și se adaugă celor care autoritățile administrației publice locale le au de soluționat, mai ales în mediul urban.

Gestionarea situației proliferării "câinilor fără stăpân" (*orice câine crescut, adăpostit, ținut pe domeniul public, în locuri publice sau în spațiile adiacente acestora, în afara proprietății stăpânului sau deținătorului acestuia, necontrolat, nesupravegheat, liber, abandonat, inclusiv cei identificați prin microcipare sau alt mijloc alternativ de identificare, stabilit de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor-ANSVSA*) trebuie privită, deci, cu maximă atenție, ținând cont atât de legislația națională și europeană în domeniu, cât și de sensibilitățile pe care aceasta le generează în colectivitate, atât în rândul iubitorilor de animale, cât și în rândul celor care se tem că acestea, nesupravegheate, sunt periculoase pentru sănătatea și chiar viața omului.

Sunt bine cunoscute cel puțin două cazuri de violență, care au adâncit dramatic prăpastia dintre adepții și contestatarii eutanasierii câinilor fără stăpân:

Primul, cel care a determinat și emiterea Ordonanței de Urgență

155/2001, este cel al Georgetei Stoicescu. Aceasta a fost atacată și

mușcată, grav, de 7 câini comunitari, în fața casei sale din București, incident în urma căruia starea de sănătate i s-a deteriorat dramatic și nu a mai părăsit domiciliul de teama unui alt atac.

Celălalt incident, soldat, tragic cu moartea lui Ionuț Anghel, copilul de patru ani mușcat de câini pe un teren privat din apropierea Parcului Tei din Capitală, de pe 2 septembrie 2013, a determinat ca, în numai o săptămână, Camera Deputaților să adopte, pe 10 septembrie, Legea nr. 258/2013 privind câinii fără stăpân, cu 266 de voturi "pentru", 23 de voturi "împotriva" și 20 de abțineri în ciuda faptului că inițiatorul legii nu a fost de acord cu includerea eutanasierii ca prevedere.

Această lege păstrează prevederile OUG 155/2001 privind eutanasierea, ceea ce a generat o polemică ce a scindat societatea românească în două tabere: cei care voiau eliminarea câinilor de pe străzi cu orice preț și cei care voiau protejarea patrupedelor cu orice preț. Practic, deși acea Ordonanță și-a dovedit ineficiența în rezolvarea problemei câinilor fără stăpân, Parlamentul României a reeditat prevederile privind eutanasierea.

Privind retrospectiv, putem aprecia că Legea 258/2013, adoptată în grabă, sub imperiul emoțiilor provocate de tragedia micuțului Ionuț Anghel, nu și-a atins tocmai obiectivul său inițial: acela de a obliga autoritatea la găsirea unor soluții complexe pentru crearea premiselor de soluționare definitivă și pe termen lung a problemei câinilor fără stăpân **prin controlarea reproducerii acestora.**

Faptul că a fost amendată în ultima clipă pentru a oferi o aparentă rezolvare rapidă și radicală - eutanasierea surplusului de câini de pe străzile din România - nu a făcut decât să adâncească conflictul social și să creeze posibilitatea aplicării sale în mod subiectiv.

Astfel, la Brașov, eutanasierea a fost interzisă, în timp ce, la Tulcea, aceasta a fost aplicată intens, la Târgu-Mureș, s-a ales calea adopțiilor internaționale iar la Oradea - sterilizarea câinilor și înapoierea în mediul din care provin...

Indiscutabil, apariția acestei legi nu a avut rezultatele dorite, deci problema gestionării populației de câini fără stăpân necesită și o altă abordare: să acționăm, **concret și sistematic, la scară națională,** pentru

prevenirea înmulțirii populației de câini fără stăpân. Să ne îngrijim de starea de sănătate a celor care există și, treptat, pe cale naturală, să le diminuăm, până la zero, dinamica de creștere.

Pentru că, de fapt, în aceasta constă problema!

Statistic, atât timp cât mediul în care trăiesc le poate furniza resurse suficiente, 75 la sută din populația canină va fi mereu la vârsta maturității reproductive, o femelă putând naște de două ori pe an între 8 și 12 pui. Specialiștii estimează că o femelă naște, în medie, 20 de pui pe an începând cu vârsta minimă de 6 luni în cazul câinilor de dimensiuni mai mici, ajungând până la 18 luni în cazul câinilor de talie extrem de mare.

Situația poate fi ținută, însă, sub control, dacă adoptăm, și în România, măsuri care deja și-au dovedit viabilitatea:

În SUEZIA, Legea privind protecția animalelor a fost adoptată în 1988 și include dispoziții privind bunăstarea animalelor, interzicând neglijarea acestora, abandonul și cruzimea.

Adăposturile de animale nu sunt reglementate prin legislația națională, ci sunt conduse exclusiv de către organizații neguvernamentale și sunt auto reglementate.

Pe străzile din Suedia nu există câini fără stăpân ci, doar în foarte rare cazuri, câini pierduți.

Explicația este una extrem de simplă: suedezii iubesc câinii, însă au înțeles că, spre binele tuturor, trebuie să o facă în mod responsabil. Calitatea de proprietar al unui câine nu presupune doar bucuria de a-l avea în preajmă, ci și responsabilitatea de a-l menține sănătos și curat și de a-ți asuma consecințele deținerii lui.

Mai aproape de noi, SLOVENIA, a adoptat, încă înainte de 2005, legi care au permis gestionarea eficientă a problemei: un sistem obligatoriu de înregistrare a tuturor câinilor, microciparea tuturor celor născuți după 1 ianuarie 2003 (microcipul este implantat gratuit de către medicii veterinari; datele despre animale și proprietarul lor sunt înregistrate într-o bază de date centrală, administrată de Ministerul Agriculturii).

Nu există un program național de sterilizare, însă cele mai

multe municipalități desfășoară acțiuni bianuale, subvenționate, de sterilizare.

În România, putem observa că nu atât legislația românească este deficitară, cât modul de implementare și măsurile adiacente: de la cele de educare a deținătorilor de animale, de identificare și înregistrare obligatorie a tuturor exemplarelor, de control al reproducerii și de prevenire a abandonului și până la managementul deșeurilor municipale, acestea, depozitate necorespunzător, fiind una dintre resursele principale, care întrețin proliferarea câinilor fără stăpân!

Or, pentru succesul unor astfel de demersuri, responsabilizarea exclusivă a autorităților administrației publice locale nu este suficientă!

Este nevoie de conlucrarea acestora cu societatea civilă, cu cabinetele veterinare și ANSVSA și, nu în ultimul rând, de susținerea logistică și financiară a statului.

Apreciem că instituirea unui Program național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân este cea mai potrivită soluție pentru realizarea acestui deziderat

Implementarea Programului:

- Asigură o diminuare, pe cale naturală, fără intervenția agresivă a omului, a populației de câini fără stăpân
- Asigură o radiografie reală, la zi, a dimensiunii fenomenului
- Contribuie la educarea populației din punct de vedere sanitar
- Contribuie la diminuarea cazurilor de boli transmise la om (rabia, leptospiroza, febra butonoasă, maladia Lyme, paraziți interni și externi etc.) și a rănirii acestora prin mușcare, ceea ce, implicit, conduce la micșorarea cheltuielilor pentru îngrijiri medicale
- Contribuie la diminuarea cazurilor de boli transmise animalelor de companie
- Asigură o conlucrare productivă, transparentă, între autoritățile statului, autoritățile administrației publice locale, medicii veterinari și societatea civilă

Măsuri propuse prin Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân:

1. Catagrafierea câinilor:

- a) catagrafierea câinilor cu stăpân
- b) catagrafierea câinilor fără stăpân

Prin această operațiune se stabilește, cu exactitate, efectivul de câini de pe raza fiecărei UAT, atât cel al câinilor cu stăpân, cât și cel al câinilor fără stăpân, se stabilesc zonele de risc pentru fiecare UAT în parte, precum și deținătorii de câini.

Acest prim pas se poate realiza, practic, fără costuri.

Catagrafierea poate fi realizată de angajații compartimentului registrul agricol, existent în fiecare UAT, ajutați de angajații poliției locale.

2. Microciparea obligatorie a câinilor cu stăpân și a celor fără stăpân

Este o operațiune ce urmează a fi realizată de către medicii veterinari de libera practică și susținută financiar de autoritățile administrației publice locale.

Deși aceasta măsură impune o cheltuială pentru bugetul local (aproximativ 80 lei/exemplar, o singură dată, tarif care include: contravaloarea microcipului, carnetul de sănătate și introducerea informațiilor într-o bază de date electronice, unde, alături de datele de identificare ale câinelui, sunt introduse și datele exacte ale proprietarului), este perfect justificată, având ca efect prevenirea abandonului, sursă majoră a înmulțirii efectivului de câini fără stăpân.

3. Programe de educare și informare a populației, pe categorii de vârstă. Este încă o măsură ce se poate realiza fără costuri, cu sprijinul cadrelor didactice și ong-urilor de profil, în școli sau în întâlniri publice, organizate de autoritatea locală, direct interesată de rezolvarea problemei.

4. Sterilizarea obligatorie a câinilor cu stăpân, cu excepția câinilor de rasă și a câinilor fără stăpân.

Aceasta măsură poate să fie implementată fără costuri sau cu costuri minime din partea autorității locale și impune extragerea din teritoriu, cu prioritate, a câinilor care prezintă grad de risc pentru cetățeni și pentru comunitate.

Implementarea programului de sterilizare se face în colaborare permanentă cu organizațiile pentru protecția animalelor și a facultăților de medicină veterinară, care pot contribui, prin voluntari, la realizarea programului.

5. Program permanent de adoptare a câinilor.

Programul de adopție poate fi național/internațional.

Acesta poate include și evenimente periodice, dedicate.

6. Obligarea deținătorilor de câini de a plăti o taxă anuală descurajantă pentru fiecare câine nesterilizat, prin hotărâre de consiliu local, sumele astfel colectate urmând a constitui un fond special, destinat sterilizării.

Programul național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân are avantajul că, prin pași simpli, realizabili, fără birocrație și cheltuieli excesive, rezolvă, pe termen mediu și lung, o problemă care trenează, de decenii, cu efecte benefice atât asupra sănătății omului, cât și a animalelor.

Inițiatori:

Nr. Crt.	Nume Prenume	Grup Parlamentar	Semnătura
1	Grațierea Leocadia Gavrilăscu	PPUSL - PSD	
2	Zulfeară Mariana Lăunig	PSD	
3	Paraschiv Rodica	PSD	
4	GERBA ANDREI DOMINIC	PPU-AL /PSD	
5	CAPRĂRĂ IONEL	PPU-AL	

ROMANIA

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 7120
IEȘIRE	
Zilab. 06	Luna e 8 20

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senat

Lege privind instituirea Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. 1.

(1) Prin prezenta lege se instituie **Programul național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân.**

(2) Programul național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân este un instrument, pus la dispoziția tuturor autorităților administrației publice locale, prin care se creează cadrul ca acestea, unitar, în colaborare cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA), medicii veterinari cu liberă practică de pe raza fiecărei unități administrativ-teritoriale (UAT) și societatea civilă, să poată interveni, prin măsuri specifice, pe raza lor teritorială, în scopul prevenirii înmulțirii populației de câini fără stăpân.

Art. 2.

Prin Programul național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân, se instituie, la nivel național, următoarele **măsuri obligatorii**:

(2.1.) Catagrafierea câinilor:

a) Catagrafierea câinilor cu stăpân

Catagrafierea câinilor cu stăpân reprezintă operațiunea de identificare și înregistrare, cu exactitate, a tuturor proprietarilor de câini de pe raza fiecărei UAT și a exemplarelor canine, pe care aceștia le dețin.

a¹) Catagrafierea câinilor cu stăpân se va realiza, din doi în doi ani, de către angajații compartimentului registrul agricol, existent în fiecare UAT, cu sprijinul poliției locale, pe baza evidențelor oficiale ale locuitorilor, deținute de primărie, în urma desfășurării unei campanii locale de informare a tuturor cetățenilor în legătură cu obiectivele Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân precum și cu scopul și data la care va avea loc acțiunea de catagrafiere.

a²) Refuzul de a furniza informațiile solicitate va fi formulat în scris, și va fi evidențiat, ca atare, în baza electronică de date, special creată la nivelul fiecărei UAT, a cărei configurație va fi pusă, gratuit, la dispoziția tuturor autorităților administrației publice locale de către ANSVSA.

b) Catagrafierea câinilor fără stăpân

b¹) Catagrafierea câinilor fără stăpân se va actualiza, lunar, de către angajații compartimentului registrul agricol, existent în fiecare UAT, cu sprijinul poliției locale, pe baza observației directe, realizate pe teren, precum și a informațiilor primite din partea locuitorilor.

b²) Evidențierea câinilor fără stăpân se va înregistra într-o bază electronică de date separată, special creată la nivelul fiecărei UAT, a cărei configurație va fi pusă, gratuit, la dispoziția tuturor autorităților administrației publice locale de către ANSVSA.

b³) Aceasta va include atât exemplarele parțial independente de om (câinii fără stăpân, născuți în stradă, care își procură singuri apă și hrană mai ales din gunoaie și deșeuri), cât și pe cele "adoptate" de comunități sau de indivizi (câinii fără stăpân supranumiți "de bloc", "de șantier", "de restaurant" etc., care sunt hrăniți "cu ce prisosește omului" și care, de regulă, nu sunt îngrijiți medical și nici asumați de o persoană anume).

b⁴) În situația identificării unor exemplare periculoase pentru siguranța, sănătatea sau viața locuitorilor sau animalelor, autoritățile administrației publice locale vor acționa, imediat, potrivit prevederilor legale.

c) Pe baza informațiilor colectate în urma catagrafierii exemplarelor cu și a celor fără stăpân, autoritățile administrației publice locale, cu sprijinul medicului/medicilor veterinari de liberă practică de pe raza UAT și a ong-urilor de profil se vor îngriji:

c¹) Să stabilească zonele de risc de înmulțire a populației de câini fără stăpân din teritoriu.

c²) Să pună la dispoziția medicului/ medicilor veterinari de liberă practică baza de date a câinilor cu stăpân- în vederea microcipării și, unde este cazul- sterilizării acestora și baza de date actualizată a câinilor fără stăpân- în vederea microcipării, castrării și supravegherii medicale a acestora.

c³) Să stabilească efectivul real al câinilor cu stăpân și al celor fără stăpân și, pe baza acestor informații, să fundamenteze costurile aplicării măsurilor prevăzute în Programul național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân, în vederea identificării surselor de finanțare și bugetării.

c⁴) Să informeze consiliul local în legătură cu acestea și să promoveze proiecte de hotărâre de consiliu local în scopul implementării măsurilor prevăzute în Programul național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân (rectificări bugetare, parteneriate și asocieri, modificarea schemei de personal etc.)

(2.2.) Microciparea obligatorie a câinilor cu stăpân și a celor fără stăpân

MICROCIPAREA este manopera neinvazivă de implantare permanentă a unei capsule de sticlă septică, ce conține un cod unic de identificare (microcip), ce poate fi citit cu ajutorul unui scanner (cititor de coduri). Acest cod unic este stocat într-o bază de date (RECS), împreună cu datele de identificare ale stăpânului.

În conformitate cu prevederile Legii 258/2013, toți câinii cu stăpân

trebuie microcipați și înregistrați în Registrul de Evidență a Câinilor cu Stăpân (RECS), gestionat de către Colegiul Medicilor Veterinari.

a) În scopul îndeplinirii obiectivelor Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân, microciparea, obligatorie prin lege, va fi realizată de către medicul/medicii veterinari de libera practică de pe teritoriul UAT și va fi susținută financiar și monitorizată de către autoritățile administrației publice locale atât pentru câinii cu stăpân, cât și pentru cei fără stăpân.

b) Sumele necesare, prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli potrivit art. (2.1) lit. c³, vor fi decontate o singură dată pentru același exemplar, la un cuantum unic, stabilit, la nivel național, de către Colegiul Medicilor Veterinari, care nu poate depăși tariful mediu practicat de cabinetele veterinare, la 30 iunie 2020, pentru această operațiune, care include: contravaloarea microcipului, carnetul de sănătate și introducerea informațiilor în RECS și, în cazul câinilor fără stăpân, într-o bază electronică de date separată, a cărei configurație va fi pusă la dispoziția tuturor autorităților administrației publice locale locale, cu titlu gratuit, de către ANSVSA, tariful urmând a fi corectat, la fiecare 1 iulie, cu rata inflației înregistrată la 1 ianuarie a anului în curs.

c) Urmare microcipării câinilor fără stăpân, autoritățile administrației publice locale le vor putea stabili, oricând, identitatea și, astfel, urmări starea de sănătate. Totodată, vor putea depista, cu ușurință, cazurile în care sunt mutați, intenționat, de pe raza unei UAT pe a alteia și îi vor putea returna la locul înregistrării. De asemenea, în acest fel, vor putea fi asigurate condițiile de transparentă totală privind cheltuielile din fondurile publice pentru fiecare exemplar de câine fără stăpân, evitându-se orice

suspiciune de fraudă.

(2.3.) Sterilizarea obligatorie a câinilor fără stăpân și a câinilor cu stăpân, cu excepția câinilor de rasă.

a) Sterilizarea obligatorie a câinilor fără stăpân este principala măsură care are ca efect cert și imediat prevenirea înmulțirii populației de câini fără stăpân.

a¹) Operațiunea de sterilizare obligatorie a câinilor fără stăpân va fi realizată de către medicul/medicii veterinari de libera practică de pe teritoriul UAT și va fi susținută financiar și monitorizată de către autoritățile administrației publice locale, cât mai rapid de la momentul catagrafierii și ritmic, astfel încât aceasta să fie eficientă.

a²) Sumele necesare, prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli potrivit art. (2.1) lit. c³, vor fi decontate o singură dată pentru același exemplar, la un quantum unic, stabilit, la nivel național, de către Colegiul Medicilor Veterinari, care nu poate depăși tariful mediu practicat de cabinetele veterinare, la 30 iunie 2020, pentru această operațiune, care include, pe lângă operația propriu-zisă, și anestezierea animalului și urmărirea acestuia post-operator, până la trezirea completă.

a³) Operațiunea de sterilizare obligatorie a câinilor fără stăpân va putea fi realizată și în colaborare cu organizațiile pentru protecția animalelor și cu facultățile de medicină veterinară, care pot contribui, prin voluntari, materiale sanitare și fonduri, la succesul acesteia, în baza unor parteneriate aprobate de consiliile locale și cu gestionarea transparentă a resurselor.

b) Sterilizarea obligatorie a câinilor cu stăpân

b¹) Operațiunea de sterilizare a câinilor cu stăpân este obligatorie, cu excepția câinilor de rasă.

b²) Aceasta va fi realizată, potrivit legii, de către medicul/medicii veterinari de libera practică la alegerea și pe cheltuiala proprietarilor câinilor.

b³) Fac excepție de la prevederile de mai sus beneficiarii de ajutor social, pentru care operațiunea de sterilizare, dar numai pentru un singur exemplar de câine și o singură dată, va putea fi realizată de medicul de liberă practică de pe teritoriul UAT și susținută financiar de către autoritățile administrației publice locale.

c) În situația în care, într-o UAT, numărul exemplarelor de câini fără stăpân și cel al câinilor (care ar trebui sterilizați) cu stăpân sunt foarte mari, vor fi sterilizați, cu prioritate, câinii fără stăpân, începând cu cei de talie mare, cu potențial de risc pentru comunitate.

d) Instituirea, la nivelul fiecărei UAT, prin hotărâre de consiliu local, a unei taxe anuale speciale, descurajante, pe care deținătorii de câini o vor plăti pentru fiecare câine pe care îl dețin (cu excepția celor de rasă), pe care refuză să îl sterilizeze.

d¹) Quantumul taxei anuale speciale va fi decis prin hotărâre a consiliului local, la sfârșitul anului calendaristic în curs, pentru anul fiscal următor.

d²) Sumele astfel colectate vor fi destinate unui fond special, alocat exclusiv operațiunilor de sterilizare.

d³) În situația în care proprietarul câinelui, care, inițial, a refuzat sterilizarea animalului său, decide să se conformeze, va putea fi exonerat de la plata taxei speciale cu condiția să notifice autoritatea administrației locale, până cel târziu la data de 30 iunie a anului fiscal respectiv, și să depună dovada sterilizării câinelui respectiv.

În cazul proprietarilor de femele care ar trebui sterilizate, notificarea și dovada vor fi însoțite de o declarație pe propria răspundere, sub sancțiunea falsului în declarații, că femela pe care o deține nu a făcut pui până la data sterilizării.

(2.4.) Instituirea unui program permanent de adoptare a câinilor.

Adoptarea câinilor fără stăpân este un act de responsabilitate, atât din partea persoanei care preia animalul, cât și din cea a entității care i-l predă, spre îngrijire, în proprietate.

Aceasta se realizează prin semnarea unui contract prin care noul stăpân se obligă să aibă grijă de animal, să îi asigure serviciile medicale necesare, să nu îi abandoneze și să îi asigure un cămin potrivit.

a) Autoritățile administrației publice locale care dețin, pe raza lor teritorială, adăposturi pentru câinii fără stăpân, vor asigura, permanent, la sediul acestora condiții pentru realizarea adopțiilor (program, zilnic, de acces pentru doritori, contracte-tip, promovarea on-line a exemplarelor disponibile, povești de succes etc.)

b) Autoritățile administrației publice locale care nu dețin, pe raza lor teritorială, adăposturi pentru câinii fără stăpân, vor încheia parteneriate

cu ong-uri de profil, cu sprijinul cărora să promoveze, direct și on-line exemplarele disponibile pentru a fi adoptate.

c) Nu pot fi oferite spre adopție națională sau internațională decât acele exemplare pentru care există certificarea medicului veterinar de liberă practică privind microciparea acestora, starea lor corespunzătoare de sănătate și faptul că au fost deparazitate, vaccinate și sterilizate.

d) Persoanele cărora li se oferă spre adopție câini fără stăpâni vor trebui să facă dovada vârstei (peste 18 ani), a unei surse sigure de venit și a domiciliului personal, la care urmează să îngrijească exemplarul adoptat. Prin contract, acestea se vor obliga să nu abandoneze câinele ulterior adoptării și li se vor oferi informații privind modul în care pot renunța la acesta în situația în care nu mai au posibilitatea de a-l îngriji.

e) Autoritățile administrației publice locale care dețin, pe raza lor teritorială, adăposturi pentru câinii fără stăpân pot recurge și la metoda adopției la distanță.

Prin această metodă, iubitorii de câini care nu au posibilitatea de a-i crește direct, pot adopta un anumit exemplar din adăpost pentru care pot contribui financiar prin transferarea unei sume lunare, care va fi folosită exclusiv pentru exemplarul ales (deparazitările necesare, vaccinuri și hrană), angajații adăpostului urmând a le facilita acestora legătura video on-line, cel puțin o dată pe lună, pe toată durata adopției la distanță.

Exemplarul respectiv nu va putea fi dat spre adopție directă altei persoane fără anunțarea și acordul celei care l-a adoptat la distanță.

(2.5.) Informarea și educarea populației

Îndeplinirea obiectivelor urmărite prin instituirea Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân depinde în cea mai mare măsură de modul în care cetățenii le înțeleg și și le asumă, conștient.

În acest scop, autoritățile administrației publice locale, cu sprijinul cadrelor didactice, medicilor veterinari de liberă practică și al ong-urilor de profil partenere, vor organiza:

a) acțiuni de educare și informare a populației, pe categorii de vârstă (ore de dirigentie, întâlniri cu cetățenii pe cartiere/sate etc.) privind obiectivele Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân.

b) campanii din ușă în ușă, cu distribuirea de pliante de informare, realizate, la nivel național, de ANSVSA și puse, gratuit, la dispoziția tuturor autorităților administrației publice locale, spre a fi distribuite locuitorilor.

c) popularizarea Programului național de prevenire și gestionare a înmulțirii populației de câini fără stăpân în mass-media centrale și locale precum și on-line, pe pagina web a UAT.

Art.3

În termen de 10 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile administrației publice locale vor dispune completarea fișelor de post ale angajaților din cadrul poliției locale și angajaților compartimentului registrul agricol cu sarcinile de serviciu ce decurg din

prevederile acesteia.

Art.4

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ANSVSA va lua măsurile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce îi revin prin prevederile acesteia.

Art.5

Prezenta Lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.